

ikke uvæsentlig forøgelse af afgiftsprovenuet for det store flertal af tvangsauktionssalg af fast ejendom.

For frivillige auktioner af den heromhandlede art skal der som hidtil svares en afgift på 1 pct., jfr. de indledende bemærkninger til denne paragraf. Sådanne auktioner, der kun er sjældent forekommende, er ikke led i en retsforfølgning, og der ses derfor ikke at være anledning til at foreslå den gældende procentssats nedsat for dem.

Efter gældende ret skal der ikke svares afgift for udstedelse af auktionsskøde, jfr. skattedepartementets skrivelse nr. 17 af 20. februar 1936. Denne ordning er der næppe anledning til at foreslå ændret. Forslaget indeholder ingen regler om afgiftspligt for udstedelse af auktionsskøde, hvoraf følger, at den gældende ordning er opretholdt.

Der skal heller ikke svares afgift for udstedelse af fogedudlægsskøde, jfr. forslaget § 20, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Til § 23.

Stk. 1. De heromhandlede tvangsauktioner skal som tidligere omtalt efter auktionslederlovens § 2, stk. 1, afholdes af fogeden. Formuleringen dækker trods sin noget afvigende affattelse samme område som auktionsafgiftslovens § 3, 2. pkt.

Auktioner af denne art forekommer i øvrigt sjældent.

Den foreslåede afgift på 30 kr. for en begæring om auktion over de nævnte aktiver hviler på samme synspunkt som afgiften efter udkastets § 22, stk. 1, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse. Til sammenligning kan anføres, at der for en aflyst auktionslederauktion efter auktionslederlovens § 4, stk. 4, som ændret ved lov nr. 139 af 25. maj 1956 skal betales 25 kr. til auktionslederen. Denne afgift antages dog ikke at skulle betales af de rekvirenter, der tilbagekalder en auktion, når auktionen fortsættes, fordi der er flere rekvirenter, jfr. justitsministeriets skrivelse nr. 157 af 28. september 1936.

Stk. 2. Den her foreslåede regel træder for så vidt angår tvangsauktioner af den heromhandlede art i stedet for auktionsafgiftslovens § 3, 2. pkt. Afgiften foreslås dog nedsat fra 2 pct. til 1 pct., hvilket skønnes rimeligt også under hensyn til den i stk. 1 foreslåede afgift for behandlingen af begæringen.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til auktionsafgiftslovens § 6. Med hensyn til visse ændringer i den gældende stempelovs regler om kapitalisering af periodiske ydelser henvises til § 18 i det forelagte forslag til ny stempelov og bemærkningerne hertil.

26 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 25.

At afgiftspligten for procentafgifternes vedkommende ifølge *1. pkt.* indtræder ved hammerlaget, er i overensstemmelse med gældende ret. Det må som anført i betænkning nr. 377, side 50, følge af reglen i pkt. 1, at der skal svares afgift, når hammerslag er givet, hvad enten dette er meddelt under vilkår af senere approbation eller ej. Reglen i *2. pkt.* er omtalt i bemærkningerne til § 22, stk. 2. Derimod skal, såfremt der i overensstemmelse med retsplejelovens § 576 afholdes 2. auktion, kun svares afgift 1. gang, jfr. skattedepartementets skrivelse nr. 183 af 27. september 1937.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til forslaget § 41 vedrørende konkursbegæringer.

Til afsnit III.

Afgifter for skifte.

De gældende lovregler om afgifter vedrørende skiftevesenet findes først og fremmest i *lov nr. 156 af 30. november 1874 om betalingen for de til skiftevesenet hørende forretninger m. m.* (skifteafgiftsloven). I lovgivningen i øvrigt findes herudover nedennævnte bestemmelser om emnet:

§ 38 i lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende 1906) om afgift for skifterettens virksomhed ved offentlig akkordforhandling.

§ 44 i lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger, om afgift for skifterettens behandling af begæring om bosondring.

§ 13 i lov nr. 119 af 20. april 1926 om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dødsboer, hvorefter der svares en særlig afgift, boafgift, af de af eksekutorer behandlede dødsboer.

Retsplejelovens §§ 680 og 681 vedrørende skifteafgiftsberegningen med hensyn til fast ejendom tilhørende et arv- og gældsfragælsesbo eller et konkursbo.

Reglerne om afgift for skifterettens retshjælpsforretninger, udfærdiget i henhold til retsplejelovens § 14 som ændret ved lov nr. 218 af 11. juni 1959.

Bortset fra afgiften for skifterettens behandling af en begæring om bosondring er samtlige afgifter fordoblet ved lov nr. 112 af 12. april 1957 om forhøjelse af retsafgifter m. m. (forhøjelsesloven).

De i stempelovens § 58 hjemlede stempelafgifter af repartitioner i offentligt skiftede dødsboer og af arveudlæg foreslås ophævet ved det forelagte forslag til ny stempelov, jfr. bemærkningerne til dettes § 77.